

Sygn. akt IV P 48/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Ławnicy: Zofia Skopek , Małgorzata Arnista

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Biedrzycka

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2019r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. P.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.**

o ustalenie istnienia stosunku pracy i zapłatę

I. **Oddala powództwo.**

II. **Zasądza od powoda S. P. na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. kwotę 2.880,- (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV P 48/19

UZASADNIENIE

Powód S. P. wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy pomiędzy nim jako pracownikiem, a pozwaną (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. (pracodawcą) w okresie od 02.01.2017r. do 14.06.2017r. oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanej tytułem zaległego wynagrodzenia kwoty 18.750 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu stwierdził, iż chociaż został zatrudniony przez pozwaną (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy zlecenia, to rodzaj wykonywanych przez niego czynności pracowniczych świadczył o tym, że doszło pomiędzy stronami do zawarcia umowy o pracę. Dlatego też ma interes prawny w ustaleniu stosunku pracy. Oświadczył, że wykonywał pracę na polecenie pozwanej reprezentowanej przez P. M. i według jego wskazówek: każda sprzedaż dokonywana za pośrednictwem powoda musiała zyskać aprobatę pracodawcy oraz jego zgodę na zawarcie umowy handlowej, a jego praca była systematycznie rozliczana. Zaznaczył, że nie podejmował decyzji odnośnie ofert dla klientów., były one przygotowywane przez pozwaną. Podniósł, że nie otrzymał ustalonego wynagrodzenia za pracę. Na potwierdzenie swojego stanowiska odwołał się do orzecznictwa Sądu Najwyższego. Nadmienił, że podjęte próby polubownego rozwiązania sporu, okazały się bezskuteczne.

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania sądowego. Zaprzeczyła jakoby strony sporu w powyższym

okresie łączyła umowa o pracę czy też jakakolwiek inna umowa cywilnoprawna. Stwierdziła, że nie zawierała z pozwanym ustnej lub pisemnej umowy zlecenia, jak też umowy o pracę, na podstawie której mógłby on żądać zapłaty wynagrodzenia za pracę. Zaprzeczyła jakoby powód pozostawał do jej dyspozycji i pracował pod jej kierownictwem i był jej podporządkowany. Wskazała, że powód w okresie od 12.01.2017r. do 09.06.2017r. świadczył usługi(na podstawie umów zlecenia) na rzecz E. M. prowadzącej jednoosobowo działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), a nie na rzecz pozwanej spółki. Zaznaczyła, że niemożliwym jest, aby powód świadczył pracę na podstawie umowy o pracę w tym samym czasie, w różnych miejscach i na rzecz innych podmiotów. Podała, że E. M. jest nadal współnikiem, jak i Prezesem Zarządu pozwanej spółki i jednocześnie prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. Podała, że E. M. w ramach zawartej umowy z pozwaną (...) sp. z o.o. świadczyła na rzecz pozwanej spółki usługi pośrednictwa w poszukiwaniu nowych odbiorców, klientów , przygotowywaniu ofert dla pozwanej spółki i powód w ramach zawartych z E. M. umów zlecenia przygotowywał oferty handlowe dla klientów pozwanej spółki i pozyskiwał dla niej nowych odbiorców. Powód za te usługi otrzymywał od E. M. wynagrodzenie ustalone w umowach zlecenia Pozwana podkreśliła, że E. M. jako Prezes Zarządu i współnik pozwanej spółki nie zawierała z pozwanym umowy o pracę ani w formie ustnej ani pisemnej, ani też jakiegokolwiek umowy cywilnoprawnej. Pozwana spółka podniosła, że powód w ramach świadczonych usług dopuścił się przestępstw na szkodę PHU (...) poprzez przywłaszczenie w okresie od marca 2017r. do 09.06.2017r. powierzonych jemu pieniędzy na łączną kwotę 21.372 zł i podrobienia dokumentów KP (dowodów wpłaty), za co został prawomocnie skazany przez sąd. Pozwana stwierdziła, że powód najpierw użytkował auto stanowiące własność PHU (...), a po jego uszkodzeniu użytkował pojazd należący do pozwanej spółki. Zarzuciła powodowi, że dokonał także zniszczenia laptopa. Nadmieniła, że po wykryciu przestępstwa E. M. była zastraszana przez powoda i doprowadził on do przeprowadzenia kontroli przez PIP, która nie wykazała żadnych nieprawidłowości. Wytoczenie powództwa pozwana odebrała jako kolejną szykanę i próbę uzyskania środków pieniężnych na spłatę należności uzyskanych z przestępstwa, ponieważ do dnia wniesienia pozwu powód nie uregulował ciężącego na nim z tego tytułu zobowiązania, co skutkowało wszczęciem wobec niego postępowania egzekucyjnego. Pozwana potwierdziła fakt kontaktowania się powoda z P. M. (mężem E. M.) pomagającym jej w prowadzeniu działalności gospodarczej, pracownikami PHU (...) i pozwanej spółki. Podała, że był on sporadycznie instruowany przez P. M. co do zakresu wykonywanych usług. Zarzuciła powodowi, że nie wykazał, kiedy i z kim powód uzgadniał warunki zatrudnienia w pozwanej spółce. Nie wykazał , że w sposób ciągły, pod kierownictwem pozwanej spółki, w miejscu i czasie przez nią wyznaczonym świadczył na jej rzecz pracę oraz ,że nie podał gdzie pracował i w jakim wymiarze czasu pracy. Nie wskazał także w jaki sposób wyliczył wartość zgłoszonego roszczenia finansowego.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

E. M. jest Prezesem Zarządu i współnikiem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. (dowód: odpis z Krajowego Rejestru Sądowego nr (...) - k. 32-35). Pozwana spółka zajmuje się sprzedażą materiałów do wykonania pokryć dachowych i ich wykonawstwem. Jednocześnie E. M. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w Ł. (dowód: odpis z (...) k. 79).

Firma PHU (...) świadczy na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. usługi pośrednictwa w sprzedaży, tzn. zajmuje się pozyskiwaniem klientów dla pozwanej spółki i przygotowywaniem dla nich ofert handlowych (dowód: faktury VAT – k. 161-166).

S. P. ma 59 lat , posiada wykształcenie wyższe . Pomiędzy PHU (...) z siedzibą w Ł., a powodem S. P. zostały zawarte następujące umowy zlecenia:

1) Nr (...) w dniu 11.01.2017r., na okres od 12.01.2017r. do 31.01.2017r. na przygotowywanie ofert handlowych dla klientów, pozyskiwanie nowych odbiorców , za wynagrodzeniem w stawce 13 zł brutto za godzinę pracy (dowód: umowa zlecenie k. 36),

2) Nr (...) w dniu 11.01.2017r. na okres od 01.02.2017r. do 28.02.2017r. na przygotowywanie ofert handlowych dla klientów, pozyskiwanie nowych odbiorców , za wynagrodzeniem w stawce 13 zł brutto za godzinę pracy dowód: umowa zlecenie- k. 37),

3) Nr (...) w dniu 01.03.2017r. na okres od 01.03.2017r. do 31.03.2017r. na przygotowywanie ofert handlowych dla klientów, pozyskiwanie nowych odbiorców, za wynagrodzeniem w stawce 13 zł brutto za godzinę pracy (dowód: umowa zlecenie k. 38),

4) w okresie od 01.04.2017r. do 30.04.2017r. na przygotowywanie ofert handlowych dla klientów, pozyskiwanie nowych odbiorców, za wynagrodzeniem w stawce 13 zł brutto za godzinę pracy(dowód: rachunek k. 42).

5) w okresie od 01.05.2017r. do 31.05.2017r. na przygotowywanie ofert handlowych dla klientów, pozyskiwanie nowych odbiorców, za wynagrodzeniem w stawce 13 zł brutto za godzinę pracy(dowód: rachunek k. 43).

W ramach zawartych umów zlecenia powód: przygotowywał oferty handlowe dla klientów pozwanej (...) sp. z o.o., pozyskiwał klientów dla tej spółki, podpisywał w imieniu firmy PHU (...) umowy z klientami, pobierał zaliczki od klientów i rozliczał się z podpisywanych umów i zaliczek (dowód: zawiadomienie o sytuacji wskazującej na popełnienie przestępstwa - pismo z dnia 27.06.2017r. k. 51-55, wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej w sprawie IIK 576/17, zeznania E. M. k. 170-170v, zeznania świadków: K. J. k. 86v-87, R. K. k. 87 i P. M. k. 87-88).

Wypłata wynagrodzenia w wysokości wynikającej z uzgodnionej stawki godzinowej dokonywana była comiesięcznie, na podstawie rachunków przedkładanych przez powoda jako zleceniobiorcę, do których dołączone były oświadczenia o ilości godzin przepracowanych w danym miesiącu:

1) rachunek z dnia 31.01.2017r. za umowę nr (...) na kwotę 564,88 zł (dowód: rachunek k. 39, oświadczenie o ilości godzin przepracowanych k.39v),

2) rachunek z dnia 28.02.2017r. za umowę nr (...) na kwotę 505,89 zł (dowód: rachunek k. 40, oświadczenia o ilości godzin przepracowanych k.40v),

3) rachunek z dnia 01.03.2017r. za umowę nr (...) na kwotę 505,89 zł (dowód: rachunek k. 41, k.41 oświadczenia o ilości godzin przepracowanych k. 41v),

4) rachunek za okres od 01.04.2017r. do 30.04.2017r. na kwotę 486,90 zł (dowód: rachunek k. 42, oświadczenie o ilości godzin przepracowanych k. 42v),

5) rachunek za okres od 01.05.2017r. do 31.05.2017r. na kwotę 486,90 zł (dowód: rachunek k. 43, oświadczenie o ilości godzin przepracowanych k. 43v).

Powód własnoręcznie podpisywał rachunki, jak i oświadczenia i ilości przepracowanych godzin(dowód: rachunki i oświadczenia i ilości przepracowanych godzin, zeznania powoda k. Powodowi w ramach wykonywanych czynności udostępniono w dniu 11.01.2017r. pojazd marki C. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność PHU (...). (...) uległo uszkodzeniu i w dniu 13.01.2017r. zostało zwrócone. W tym samym dniu powód otrzymał inny pojazd marki S. (...) o nr rej. (...) należący do pozwanej spółki, który zwrócił 25.01.2017r. i otrzymał auto tej samej marki o nr rej (...) (protokoły przekazania samochodu służbowego k. 45-47).

S. P. w okresie od marca 2017r. do czerwca 2017r., w ramach wykonywanych na podstawie umowy zlecenia czynności dokonał przywłaszczenia powierzonych jemu pieniędzy firmy PHU (...) w łącznej kwocie 21.372 zł, których nie przekazał E. M. lub klientom. Powód podrabiał i przerabiał dokumenty – dowody wpłaty, przekazane jemu do kwitowania rozliczeń z klientami. E. M. złożyła do Prokuratury Rejonowej w Łomży zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez S. P.(pismo z dnia 27.06.2017r. k. 51-55). Skutkowało to wystosowaniem przez Komisariat Policji w M. aktu oskarżenia przeciwko S. P. ((...)150/17- akt oskarżenia k. 56-58). Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej II Wydział Karny wyrokiem z dnia 5 listopada 2018r. uznał powoda za winnego popełnienia zarzucanych jemu czynów polegających na przywłaszczeniu powierzonych jemu pieniędzy w łącznej kwocie 21.372zł na szkodę firmy PHU (...) i przerobieniu dokumentów w postaci dowodów wpłaty i pokwitowań i wymierzył jemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawstąpieniem jej wykonania na okres próby 2 lat, w pkt. 5 wyroku orzekł o

obowiązku naprawienia szkody wobec PHU (...) w kwocie 21.372 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 09.06.2017r. do dnia zapłaty. Orzeczenie uprawomocniło się w dniu 04.03.2019r. (dowód: wyrok z dnia 05.11.2018r. sygn. akt. II K 576/17 - k. 59,60).

Powód złożył do Państwowej Inspekcji Pracy zawiadomienie o nieprawidłowościach dotyczących jego zatrudnienia w firmie PHU (...). Inspektor Pracy ustalił, że uzgodnioną formą regulującą prawa i obowiązki stron była umowa zlecenia (dowód: pismo PIP z dnia 07.11.2017r. k. 64,65, protokół kontroli k. 68-73).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdził, iż wniesione powództwo jako niezasadne - winno zostać oddalone.

W niniejszej sprawie w pierwszej kolejności, stosownie do dyspozycji art. 189 k.p.c., należało ustalić interes prawny powoda w ustaleniu istnienia stosunku pracy pomiędzy stronami. Na podstawie art. 189 k.p.c. pracownik ma bowiem interes prawny w ustaleniu rzeczywistej treści realizowanego stosunku pracy, jeżeli dochodzone ustalenie ma charakter niemajątkowy lub oparte na nim potencjalne roszczenia majątkowe mogą zaktualizować się dopiero w przyszłości. Sąd stwierdził, iż istnieje stan niepewności co do łączącego strony stosunku prawnego i wobec tego powód miał interes prawny w ustaleniu istnienia pomiędzy w/w stronami stosunku pracy w spornym okresie.

Stosunek pracy definiuje art. 22 §1 k.p. jako zobowiązanie wzajemne, którego treścią jest obowiązek pracownika wykonania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, oraz obowiązek pracodawcy zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Powstanie stosunku pracy bez względu na jego podstawę prawną wymaga zgodnych oświadczeń woli pracodawcy i pracownika.

Z przepisu art. 22 §1 k.p. wywodzi się zespół cech stosunku pracy różniący go od innych stosunków prawnych, na podstawie których również może być świadczona praca, w szczególności od niektórych stosunków zobowiązujących prawa cywilnego (np. umowa zlecenia, umowa o dzieło itp.). Po pierwsze do pracy zobowiązuje się pracownik, a więc oznaczona osoba fizyczna, która przy wykonywaniu pracy nie może wyręczyć się kimś innym, jak to jest dopuszczalne np. w zleceniu. Po drugie pracownik zobowiązuje się do wykonywania a nie wykonania pracy. Stosunek pracy zatem, w odróżnieniu do wielu zobowiązań cywilnoprawnych, nie rozwiązuje się przez spełnienie (wykonanie) świadczenia, jak to ma miejsce przy umowie o dzieło. Stosunek pracy ma w sensie prawnym charakter ciągły. Pracownik ma ustalone dni i godziny pracy, w których pracę świadczy. Praca jest świadczona pod nadzorem. Po trzecie – stosunek pracy jest zobowiązaniem starannego działania w odróżnieniu od zobowiązań rezultatu. Konstytutywne cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych to: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem i odpłatny charakter zatrudnienia.

Przy identyfikacji łączącego strony stosunku prawnego należy kierować się zasadą wyprowadzoną z art. 353¹ kc w zw. z art. 300k.p., zgodnie z którą o wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony, kierując się nie tyle rodzajem przedmiotu zobowiązania, ile sposobem jego realizacji (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.04.2000r (...) 594/99 Prawo Pracy i Prawo Socjalne Nr. 7-8 z 2001r).

Sąd , na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, tj. załączonych do akt sprawy dokumentów, a przede wszystkim zgodnych zeznań świadków ustalił , że powoda S. P. w okresie od 02.01.2017r. do 14.06.2017r. nie łączył z pozwaną (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. stosunek pracy. Tym samym uznał za zasadne zajęte w sprawie stanowisko przez stronę pozwaną, która zdecydowanie zaprzeczyła faktowi zawarcia z powodem umowy o pracę. Do akt sprawy nie został załączony pisemny dokument, który potwierdzałby fakt zawarcia tego typu umowy. Sąd przyjął za bezsporne, że powód na podstawie zawartych umów zlecenia, załączonych do akt sprawy świadczył pracę na rzecz E. M. prowadzącej jednoosobowo działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w Ł., będącej jednocześnie Prezesem Zarządu i współnikiem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.. Dlatego też nie dał wiary twierdzeniom powoda zawartym w pozwie, że został zatrudniony przez pozwaną (...)

Sp. z o.o. na podstawie umowy zlecenia czy też umowy o pracę. Jak Sąd ustalił, firma PHU (...) świadczy na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. usługi pośrednictwa w sprzedaży, tzn. zajmuje się pozyskiwaniem klientów dla pozwanej spółki i przygotowaniem dla nich ofert handlowych (dowód: zeznania E. M. k. 170-170v, faktury za wykonaną usługę k. 163-166). Wskazać należy, że okoliczność powyższa prowadzi do wniosku, że doszło do współpracy pomiędzy tymi dwoma podmiotami gospodarczymi. Powyższe tłumaczy dlaczego powód podczas realizacji zadań wyznaczonych umowami zlecenia, miał styczność z pracownikami bądź dokumentami pozwanej spółki i klientami, którzy w ramach zawartej umowy pośrednictwa byli werbowani przez firmę (...) prowadzącą działalność gospodarczą, a następnie stawali się klientami (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.. Dlatego też w ocenie Sądu załączone do pozwu dokumenty w postaci: wydruków korespondencji mailowej czy też wydruków raportów, wycen, poleceń pomiędzy powodem a P. M. i R. K. nie dowodzą, że powód pracował na rzecz pozwanej spółki w ramach umowy o pracę. Zdaniem Sądu świadczą o tym, że wykonywał on zadania ujęte w zawartych umowach zlecenia, a polegające na przygotowywaniu ofert handlowych dla klientów i pozyskiwaniu nowych odbiorców. Sąd za logiczne i wiarygodne uznał zeznania świadka P. M., który zeznał że jako mąż pomagał żonie E. M. w prowadzeniu działalności gospodarczej, dlatego też instruował powoda co do sposobu wykonania zleconych jemu czynności. Także fakt korzystania z pojazdu stanowiącego własność pozwanej spółki nie dowodzi, że powód był zatrudniony w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę. Sąd stwierdził, że żaden z powołanych świadków nie potwierdził stanowiska powoda. Świadców: K. J., R. K., P. M. oraz prezes zarządu pozwanej spółki (...) jednoznacznie zeznali, że powód wykonywał zlecone mu zadania na podstawie zawartych umów zlecenia zawartych z PHU (...), i że nie zatrudniony na podstawie umowy o pracę w ; pozwanej spółce (dowód: zeznania świadków k. 86-88, 170). Sąd uznał zeznania ww. świadków i E. M. za wiarygodne, mające potwierdzenie w dowodach z dokumentów: pisemnych umów zlecenia, rachunkach, oświadczeniach powoda o ilości godzin przepracowanych ramach umów zlecenia, a przede wszystkim wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 5 listopada 2018r. w sprawie II K 576/17. Sąd dokonując oceny zeznań strony E. M. wziął pod uwagę, że dla niej jako przedsiębiorcy szczególnie istotny jest literalny i słowny sens zapisów umownych. Wymaga od przedsiębiorcy bowiem – w myśl art. 355§ 2 kc - staranności uwzględniającej zawodowy charakter działalności. I pomimo faktu iż w stosunku do takich podmiotów obowiązują ogólne reguły wykładni oświadczeń woli, to wspomniana okoliczność stanowi dodatkowy element kontekstu sytuacyjnego, nadający pisemnej treści zawartych porozumień szczególny walor. Wzmoczona staranność obligująca przedsiębiorców do dbałości już na etapie kontraktowania o jasność i klarowność zawieranych postanowień pozwala bowiem przyjąć, że użyte pojęcia jeśli nie budzą semantycznych wątpliwości - odpowiadają ich rzeczywistemu zamiarowi i wyznaczają cel umowy. Tym samym nie sposób uznać, że E. M. jako przedsiębiorca zatrudniająca powoda na podstawie umów zlecenia chciałaby w odmienny sposób uregulować kwestię zatrudnienia powoda. Dlatego też Sąd uznał, że zeznania E. M., jak też pozostałych świadków - są rzeczowe, spójne, logiczne, konsekwentne, a przede wszystkim znajdują potwierdzenie w zebranym w sprawie pozostałym materiale dowodowym. Sąd złożone przez świadków i E. M. zeznania przyjął za podstawę dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych i przyznał im walor wiarygodności i prawdziwości. Dlatego też opierając się na tych dowodach, uznał za dowiedziony fakt, że współpraca stron została ułożona na podstawie porozumienia w postaci zawieranych umów zlecenia pomiędzy E. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w Ł. a powodem.

Wskazać należy, że powód nie udowodnił zasadności powództwa. Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, że powód wykonywał zlecone mu zadania na rzecz E. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w Ł. a nie na rzecz pozwanej spółki. Powód nie stawiał się do pracy codziennie, a jedynie świadczył pracę w dniach i godzinach wskazanych w ewidencji godzin wykonywania umów zlecenia. Nie świadczył pracy w określonych godzinach, nie podpisywał listy obecności ani listy płac. Praca nie była wykonywana pod stałym nadzorem, nie miała charakteru ciągłego. Powód nigdy nie uzgadniał z E. M. jako prezesem zarządu pozwanej spółki żadnych istotnych warunków umowy o pracę. Rodzaj i Charakter powierzonych zaś powodowi do wykonania zadań wyraźnie przemawia za tym, że były one realizowane na podstawie umów zlecenia a nie umowy o pracę.

Na podkreślenie zasługuje, że powód nie wykazał się w zasadzie żadną aktywnością dowodową, która mogłaby służyć podważeniu stanowiska pozwanego. To strony są dysponentem toczącego się postępowania dowodowego i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Powyższe jasno wynika z art. 3 k.p.c., który wskazuje, że to na stronach

spoczywa obowiązek dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie. Przyjmuje się, że przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki, jest nie tyle jej prawem czy obowiązkiem procesowym, co ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony nakazuje jej podjąć wszelkie czynności procesowe w celu udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne skutki prawne. Należy przy tym pamiętać, że sąd rozstrzyga sprawę według właściwego prawa materialnego na podstawie koniecznych ustaleń faktycznych uzyskanych dzięki zebranych środkom dowodowym. Stwierdzić należy, że wykazanie powyższej okoliczności, jako element stanu faktycznego obciążało stronę, która z faktu tego wywodziła skutki prawne czyli powoda. W cenie Sądu S. P. nie przedstawił w tym zakresie jakichkolwiek dowodów i tym samym nałożonemu na niego obowiązkowi nie sprostał. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że twierdzenia powoda, iż w spornym okresie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pozwanej spółce, nie polegają na prawdzie, albowiem stoją w sprzeczności z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Z tego samego względu uznał za nieobiektywne i niewiarygodne s zeznania powoda, że świadczył pracę w ramach umowy o pracę zawartej z pozwaną spółką. Powód dopuścił się działania na szkodę E. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) poprzez przywłaszczenie należących do niej środków pieniężnych, co skutkowało uznaniem go za winnego w procesie karnym. W ocenie Sądu, zasadnym są więc twierdzenia pozwanej spółki, że powód wytoczył przedmiotowe powództwo, aby zrealizować nałożony na niego wyrokiem z dnia 05.11.2018r. w sprawie o sygn. akt. II K 576/17 obowiązek zwrotu kwoty 21.372 zł na rzecz firmy PHU (...). Sąd stwierdził także, że materiał zgromadzony w sprawie II K 576/17 wyraźnie wskazuje, że powód miał pełne rozeznanie na rzecz jakiej firmy realizuje powierzone mu zadania w ramach umowy zlecenia

W związku z powyższym Sąd stwierdził, że powód nie udowodnił, że w okresie od 02.01.2017r. do 14.06.2017r., łączył go z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. stosunek pracy zdefiniowany w art. 22 §1 k.p. i tym samym, że pozwana spółka zalega z wypłatą wynagrodzenia za pracę za ten okres.

Dlatego też na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 22 §1¹,² k.p., i art. 80 powództwo jako bezpodstawne podlegało oddaleniu.

O kosztach zastępstw procesowego orzeczono, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. Dlatego też Sąd zasądził na rzecz pozwanej od powoda kwotę 2880 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego została obliczona na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 1 (w zakresie roszczenia z pkt. I pozwu) i na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 2 (w zakresie roszczenia z pkt. II pozwu) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie(Dz. U. z 2015r. poz.1800 z późn. zm.).